

skulle gøre, at der skulle blive mindre snask, tror jeg ikke er overladt til socialdemokrater alene.

I øvrigt mener jeg, det er et ansvar, som alle, både kandidater og partier her i Folketinget, pådrager sig, når det drejer sig om at få løst spørgsmålet om diæter. Der er jo diskussion omkring Europa-Parlamentets statut, som Ministerrådet har diskuteret. Den danske regerings holdning er klar, og de danske europa-parlamentarikers holdning med undtagelse af én har vel også været klar, så det håber jeg på at vi også kan komme ud over.

Så bare til fru Pia Kjærsgaard: Ja, jeg skal jo ikke kunne sætte mig ind i fru Pia Kjærsgaards opfattelsesevne, når det drejer sig om, om det er deres eller vores vej med hensyn til forbeholdene, men som jeg har hørt det, senest også fra hr. Jens Hald Madsen, der var heroppe, så var det sådan, at i Venstre drejer det sig om få ophævet forbeholdene hurtigst muligt – hurtigst muligt, hellere i dag end i morgen og dem alle sammen på én gang.

Vores holdning er: Nu må vi se, hvordan og hvorledes tingene udvikler sig. Forbeholdene står. Skal de ændres, så er det befolkningen. Sådan er det, og sådan bliver det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu bliver vi altså nødt til at vide det: Tegner hr. Buksti overhovedet Socialdemokratiet i EU-debatten? Hvem tegner Socialdemokratiet? Hvad er det, man får, hvis man stemmer på Socialdemokratiet den 10. juni? Får man hr. Bukstis linje om, at forbeholdene er til diskussion: Vi kigger på det, vi tager diskussionen fordomsfrit, ser tiden an? Eller får man de opstillede kandidaters holdning til forbeholdene, hvor jeg da i flæng kan nævne, at nr. 2 til valget på den socialdemokratiske liste, Niels Sindal, har sagt, at der skal etableres en egentlig køreplan til efteråret, altså i det her efterår, om en afvikling af forbeholdene. John Iversen, som er nr. 3 på den socialdemokratiske liste, har udtalt, at der er et krav om at få tidsfæstet, hvornår vi skal have forbeholdene afklaret, hvornår vi skal have en afstemning. Eller Charlotte Fuglsang, EP-kandidat for Socialdemokratiet, som siger, vi skal have en folkeafstemning om ØMU'en inden udgangen af år 2001.

Er det de her personers holdning, man får, hvis man stemmer socialdemokratiske den 10. juni, eller får man hr. Bukstis holdning? Hvem

tegner egentlig Socialdemokratiet i EU-spørgsmålet, og hvad mener Socialdemokratiet overhovedet?

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Det var en lang redegørelse fra statsministeren angående det udenrigspolitiske, men angående det indenrigspolitiske var det en meget tynd kop te, især med hensyn til det største problem, som Danmark vil komme til at stå over for i løbet af ganske få år, nemlig hvordan vi vil skaffe brændstof til, at vort velfærdssamfund fortsat kan fungere.

Der var ingenting om, hvordan regeringen har tænkt sig at genoprette den ødelagte konkurrenceevne, som alle eksporterhverv står over for lige bestemt i dette øjeblik. Der var ingenting om, hvad man gør, for at landbruget her i Danmark igen kan komme til at fungere. Der var ingenting om, hvornår man vil stoppe det miljøhysteri, der føres mod landbrugere, så de igen kan få lyst til at gøre noget for at skaffe noget valuta til vort samfund.

I det hele taget var der ingenting om, hvordan vi igen kan få oprettet vor betalingsbalance, som er på styrtende nedadgående vej. Der var ingenting. Det vil jeg meget gerne høre noget om.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Nej, det er jo lige præcis det, hr. Jacob Buksti. Der var mange ting i hr. Jacob Bukstis indlæg, men der var nogle ting, der ikke var der. Ikke et ord om betalingsbalancen, ikke et ord om gælden til udlandet – hvorfor mon det? Ikke et ord om markedsandelene, ikke et ord om de danske pris- og lønstigninger i forhold til udlandets, ikke et ord om eksporten. Hvorfor mon det, hr. Jacob Buksti?

Er det fordi, betalingsbalancen viser minus, gjorde det sidste år, gør det igen i år, og ifølge regeringens egne forudsætninger vil gøre det også næste år? Er det, fordi gælden til udlandet voksede med 19 mia. kr. i fjor, yderligere 17 mia. kr. i år og yderligere 13 mia. kr. næste år ifølge regeringens egne forudsætninger? Er det, fordi markedsandelene, de danske markedsandele i udlandet, synker, og det jo ikke er første år, de synker, det er år efter år? Kunne vi ikke få et uddybende svar om den del af dansk økonomi?